

LEBRIS

We know
books

MARIA ONACĂ

CIUDATA NORMALITATE

Cuvânt înainte:
Mircea Brenciu

MOTTO:

„Azi nu ai cui să-mpărtășești
Durerea, dorul, bucuria.
Eu am hârtia confident,
Iar rezultatu-i poezia!”
(Autoarea)

EDITURA SOCIETĂȚII ZIARIȘTILOR ȘI
OAMENILOR DE CULTURĂ
„CINCINAT PAVELESCU” B R A Ș O V

-- 2006--

LIBRIS CUPRINS We know

ELIBERARE	7	MĂ-NTREB	37
CÂND	7	ÎNSEMNE	37
SIMPLIFICATE	7	CU TOT RĂUL	38
SPERANȚA ȘI UMORUL	7	SĂ FII CONȘTIENT	38
NIMIC!	8	IDEAL	39
SCĂPARE	8	ZECE PORUNCI	39
TIMP...NATURAL	8	SĂ NU NE AMĂGIM!	40
CIUDATA NORMALITATE	8	ȘTIM OARE ?	40
CINE ?	9	FĂRĂ PUTEREA TA	41
TĂCEREA	10	DACĂ DOMNUL	41
VIRTUTEA	10	BUN SAU RĂU	42
PARADOX	10	ÎNVAȚĂ-MĂ, DOAMNE!	42
CORCIRE	11	SUFLETUL	43
CEL MAI UMAN	11	MODEȘT	43
EMOȚII	12	EMOȚIA	43
PĂMÂNTUL	12	CRIZĂ DE CONȘTIINȚĂ	44
MULTA VOINȚĂ	13	FĂRĂ SUFLET	44
CONFLICT	13	E SIMPLU	45
M-APLEC	14	BIRUITOR	45
FĂRĂ DE LEAC	14	ASTENIE CRONICĂ	46
DOAMNE, PÂNĂ UNDE?	15	O NOSTALGIE	46
LITIGII ȘI...LITIGII	16	VARA, LA MARE	46
VIITORUL ȘI VARIANTELE LUI	16	IZ	47
INGRATA VÂRSTĂ	17	TOAMNA	47
TOATE TRĂIRILE	17	IARNA	47
E CLAR !?	18	GONG	47
POATE	19	LACRIMA DE MIERE	48
OAMENI BANALI ?	19	SPRE AMINTIRE	48
ROBOȚI	20	IERTARE	48
MEREU	20	NIMIC NOU SUB SOARE	49
ROL	21	DĂRUIEȘTE!	49
CA UN CEASORNIC	21	E ACESTA UN NOROC	50
PENTR-A CÂTA OARĂ!?	22	NUMAI ATUNCI	50
SOARTA	22	ETERNITATEA	51
PECETLUIRE	23	ATĂTEA NIMICURI	51
CALEA	23	SUBCONȘTIENT ?	52
CURAJ ?	24	PROCENTE ȘI...PROCENTE	53
SLAVĂ	24	CUVINTE	53
START CĂTRE FERICIRE	25	SINGURI ?...	54
FĂRĂ IUBIRE	25	DE-UN TIMP	54
IUBEȘTE!	25	23 OCTOMBRIE 2003	55
CE E IUBIREA	26	„SURPRIZE...SURPRIZE”	56
A FOST SĂ FII	26	ÎNCERCARE	56
IUBIRE - DURERE	26	DILEMĂ	57
RETRĂIRE	27	NU POT!	57
UMPLEȚI INIMA!	28	VEȘNIC ÎNVINS	57
IUBIRE ȘI URĂ	28	UNICA ȘANSĂ	58
COMOARA MEA	28	DOUĂ MORALE	58
IUBIRE TÂRZIE	29	SCHIMBAREA	58
GREU POT	29	PRIETENIA	59
COPIIUL	30	BALANȚA	59
ROATA VIETII	30	TRECEREA-MI PRIN LUME	60
NEPOȚICA MEA	31	RECIPROCIȚATE	60
ANUL NOU	31	DINCOLO DE POEZIE	60
ESCU	32	GOLUL CARE SUNT EU	61
2000 - TURUL DOI	32	NEVOIE	61
LACRIMI DE SÂNGE	33	SUNT PIERDUTĂ!	61
POPORUL MEU!	33	GÂNDUL	63
NU S-A NĂSCUT OMUL	34	BĂTRÂNEȚEA-I LEGĂTURA	63
OPRIȚI-VĂ!	34	CE TRIST !...	64
CREDINȚA	35		
MĂ BUCUR	36		
OPUS	36		

Scriind, parcă m-am spovedit !
Gânduri, idei sunt scoase din păcat,
Și-acel păcat mărturisit
De răul lui m-a dezlegat.

Aflați cum simt eliberarea
Venită calmă din mărturisire...
Și, Doamne, scriu cu împăcare
Și-mpart la toți timid iubire.

CÂND

Când ai aripi trebuie să zbori.
Când nu le mai ai trebuie să privești
Zborul altora și să-ți înfrunți
Cu demnitatea zbaterea.

SIMPLITATE

Viața e bună, viața e rea!
Noi trecem eroic prin ea
Și o trăim cum se poate...
Bine și rău până la moarte,
Alternativă mai bună nu avem.
Putem încerca doar să fim...

SPERANȚA ȘI UMORUL

Speranța și umorul
Să nu le pierzi vreodată!
De nu mai sunt acestea
Viața-i terminată.
Speranța este țelul
Pe care-l vrei s-atingi,
Umorel dă tăria
Să râzi, să plângi, să strigi...
Dar să-ți învingi furia!

Și totuși, ce e omul? Oare-i drept
Din măreție să ajungă-n bătrânețe?
Așa slab și lipsit visându-se-n junete
Când aripa e moale și e închisă-n piept.
A fost o viață oarecare, un declin,
Declin, uzură și apoi...nimic?!

SCĂPARE

Viața unui om e ca viața
Unei privighetori în colivie
Ce-și vrea mereu eliberarea,
Cântând, visând fără să știe
C-adevărata ei scăpare
E-n moartea care o să vie!

TIMP...NATURAL

În toate există un timp...natural
Pentru existența oricărui lucru normal.
A cunoaște vremea oricărui timp al naturii
E o dovadă a acceptării și a-nțelepciunii;
Căci astăzi omenirii îi scapă din vedere
Că timpul natural e-a Domnului putere.

CIUDATA NORMALITATE

Astăzi vorbim chiar degajat,
De parc-așa ar fi normal,
De lucruri grave, dureroase,
Ca de ceva simplu, banal.

Vorbim de zone de conflict,
Răpiri și spargerii de hotare,
De accidente și trădări,
De-atâtea spaime nucleare.

Vorbim de armamente și de boli,
Ca roade ale speciei umane,
Ce catastrofe se mai plănuiesc
Prin beciurile minților dușmane?

Vorbim de prostituție și crime
 Și e firesc să pară că-i firesc...
 Omul e-același aparent,
 Dar tot mai mic dumnezeiesc.

Admitem, iată, am evoluat,
 Sunt standarde mereu civilizate.
 Înseamnă că-i normală-ntreaga lume-n,
 Ciudata ei normalitate!...
 Sunt glume, numai proaste glume...

CINE ?

Vai, cine stăpânește lumea?
 Adică, cine-o guvernează,
 De binele și răul
 Se-nfruntă, se sfidează?

Se crede fiecare
 Stăpânitorul ei.
 Și câtă înfruntare-i
 Că-s buni sau că-s mișei!

Și frică n-au de nimeni
 Căci fiecare spune
 Că el este mai bun.
 Pe cin' să-mpaci nebune?

De parcă el ar fi
 Cel mare, nepătat
 Și poate judeca
 Pe cel mic cu păcat.

Făr-a gândi o clipă
 De are aceste drept.
 El ȘTIE că e Bunul,
 Se crede înțelept.

Și-atunci se erijează-n
 Judecător-călău.
 Sentințe o să dea,
 El e un Dumnezeu!

Dar nu găsim iubire,
 Blândețe și-ndurare.
 Iar cel umil atuncea
 Nu va găsi iertare.

Cel mare judecând
Trăind în lumea-aceasta
Va sta și el la rând
Și va gusta năpasta

Judecător-călău?
Să-l ierte, Dumnezeu!

TĂCEREA

Atât de asurzitoare e tăcerea
Încât te auzi doar pe tine.
Numai că ea pornește furtuna
Cunoașterii de sine.
Și-atunci nu este tihnă,
Nu-i liniște,
Da-i bine...

VIRTUTEA

Nu ești virtuos. De la viciu,
Nu poți, nu vrei să te abții...
Virtutea vine-odată cu nerăvnirea,
Sfidând a somnului hoții!

PARADOX

Ce paradox, sărmane om,
Că Domnul ți-a dat minte
Să poți trăi mai cumpătat
Și să-ți aduci aminte

Ce este bun, ce este rău,
Să poți fi fericit,
Să ai, trecând prin lumea asta,
Un trai cât mai tihnit.

Dar tu, nebun și plin de sine,
Doar n-ai o limită-n gândire,
În timp ce îți ridici confortul,
Lucrezi și pentru nimicire!

Edificii școli, spitale, case
Și alte cele necesare
Bunului trai. Însă nu poți să te oprești
Când te-narmezzi cu-nverșunare.

Cu-o mână te ridici, clădești,
Cu alta-ți fabrici prăbușirea.
E ca și cum nu ai dori
Pe-acest pământ și nemurirea.

Atâtea lucruri poți pe lume,
Să construiești e-un lucru sfânt,
Trainic să fii prin ridicare
Și nu săpând propriul mormânt!

CORCIRE

Suntem ființe raționale,
Dar cine ne îndrumă rațiunea?
Și dacă suntem dominați
Cine dictează nouă firea?

Căci tot ce facem spre-un final
E rostul bunului instinct.
Instinct este și-n animal,
Dar ce e-n om este distinct...

Poate că suntem rezultatul
Corcirii noastre animale.
Desprinderea este esența
Și nu există altă cale!

CEL MAI UMAN

Și-n omul cel mai dur,
Cel mai feroce și tiran
Ai să descoperi cu uimire
Că-i vulnerabil și uman.

Și chiar de-i monstru-adevărat
Tainic știut-a să păstreze
Un dram de adevăr curat
Atât cât poate să viseze.